

умрял сякаш

~~Едва~~ поради някаква "справедлива Божия присъда", към края на 1308 годин а бива избран за император Хенрих Люксембургски, а марко по-късно се разнесе слух, че новият Цезар смята да слезе в Италия, за да я умиротвори.

Всички изгнанници, и не само гибелините, се обнадеждали и почнали да чакат императора; от смъртта на Фридрих II и от падането на Швабската династия насам, никой император не бил идвал в Италия, а изглеждало, че само от него зависи да се сложи край на братоубийствените борби. Албертино Мусато поздравявал новия Цезар; Чино да Пистоя, също тъй изживял изпитанията на изгнанието, благославял представителя на справедливостта; Белите/а между тях и Дино Компаньи/ликували, бленувайки близкия ден на обновеното отечество. Где бил Данте когато добрата вест накарала сърцата им да потръпнат? Не знаем; ~~ама дори~~ ^{ама дори} ~~и да е бил далеч от Италия~~ и да е бил далеч от Италия, сигурно веднага ще се е притекъл в родината, за да очаква пристигането на императора, който изглеждал, че въплътява неговия идеал на справедлив княз, който не правел разлика между гвелфи и гибелини. Истина ли било, че божественото Провидение, като се смилило над Италия, най-сетне и изпращало утеха и мир?

В оная зора на радостни надежди, в тръпнещото очакване на големи събития, душата на поета се ~~разкрила~~ ^{изпълнила} изпълнила с въодушевление, ~~и го изразила~~ ^{като което} изразила чрез едно тържествено и ~~изразяващо~~ ^{изразяващо} послание към князете и народите на полуострова. Данте станал почти гладатай на Хенриховата слава, като ~~не~~ ^{из} известявал пристигането му с някакъв тон на мистично ликуване:

"Lactare iam, nunc miserrande Italia etiam Sarcenae, quae statim invidiosa per orbem videberis, quia sponsus tuus, mundi solatium et gloria plebis tuae, clementissimus, humanus, divus et Augustus et Caesar, ad nuptias properat. Excicea lacrimas et mororis vestigia dele, pulcerrima, nam prope est qui liberabit te de carcere impiorum!"

■

1/ /Радвай се сега, нещастна Италию, някогашна сарацинска област, на която всички световни държави ще завидят, защото твойт жених, утехата на човечеството и славата на твой народ, всемилостивият Хенрих, божествен Август и Цезар, бърза засватба. Изсуши съзвите и премахни следите на скръбта, о прекрасна, защото близко е онзи, който ще те освободи от затвора на нечестивите."